

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna a JUDr. Ivana Machyniaka v právnej veci žalobcov 1/ **M. S.**, bývajúceho v S., 2/ **M. G.**, bývajúcej v B., proti žalovanému **J. P.**, bývajúcemu v Š., zastúpeného JUDr. D. M., advokátom so sídlom v P., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 13 C 864/2001, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2007 sp. zn. 10 Co 18/2006

t a k t o :

Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2007 sp. zn. 10 Co 18/2006 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad uznesením z 21. júna 2006 č.k. 13 C 864/2001-193 pripustil zmenu žaloby ohľadne určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v časti o určenie neplatnosti darovacej zmluvy zmenu žaloby nepripustil. Nepripustil ani vstup A. P., bytom Š., do konania.

Na základe podaného odvolania žalobcov 1/, 2/ Krajský súd v Prešove uznesením z 28. februára 2007 č.k. 10 Co 18/2006-203 odvolanie žalobcov 1/, 2/ odmietol proti výroku 1 a 2. Zmenil výrok uznesenia o nepripustení vstupu A. P. do konania na strane žalovaných tak, že túto do konania pripustil.

Žalovaný podal proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. s odôvodnením, že krajský súd si nesplnil svoju zákonnú povinnosť kogentného charakteru, ktorú mu ukladá § 211 ods. 1 O.s.p. t.j. povinnosť doručiť odvolanie ostatným účastníkom s výzvou, aby sa k nemu v lehote 10 dní vyjadrili, ak to považujú za potrebné. Tým, že žalovanému krajský súd nedoručil odvolanie žalobcov, odňal mu možnosť konať v odvolacom konaní v podobe vyjadrenia sa k tomuto odvolaniu a v ňom uvedených dôvodov. K tomu sa môže žalovaný vyjadriť len v odvolacom konaní v rámci rozhodovania o podanom odvolaní. Ak už totiž odvolací súd zmenil prvostupňové rozhodnutie, tak v ďalšom štádiu konania sa už k odvolaniu nebude môcť žalovaný vyjadrovať. Je mu jasné, že vecne správne odvolací súd odmietol odvolanie proti výroku 1 a 2. Avšak vo vzťahu k zmene výroku vo forme pripustenia ďalšej účastníčky A. P. je tu naplnený aj dôvod vecnej nesprávnosti takéhoto rozhodnutia, pretože sú naplnené podmienky § 95 ods. 2 O.s.p., t.j. že doterajšie výsledky dokazovania boli dôvodom k nepripusteniu tejto účastníčky do konania už z dôvodu znenia žalobného petitu. Navrhol preto napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalobcov 1/, 2/ nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie žalovaného proti uzneseniu. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že pokiaľ odvolací súd vydal svoje rozhodnutie v tejto procesnej forme je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak

- a) odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak

- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v prvom výroku nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo odmietnuté odvolanie žalobcov 1/, 2/ proti výrokom 1 a 2, ktorými súd prvého stupňa pripustil zmenu žaloby a v druhej časti zmenu žaloby nepripustil) je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie nepripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutie (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania je z hľadiska § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v súvislosti s uznesením krajského súdu namietal vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., preto osobitnej pozornosti dovolacieho prieskumu bol podrobený tento dovolací dôvod.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, byť vypočutý ako účastník konania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.), to platí aj pre postup súdu prvého stupňa v prípade, ak by odvolací súd z takého pochybenia nevyvodil vo svojom rozhodnutí dôsledky. Z uvedeného je potrebné vyvodit', že ak má ísť o naplnenie predpokladov dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., musí ísť zo strany súdu o porušenie konkrétneho procesného ustanovenia, ktorého bezprostredným následkom je odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.

V danom prípade bolo predovšetkým potrebné vyriešiť otázku, či procesným postupom súdov tým, že žalovanému nebolo doručené odvolanie podané žalobcami proti uzneseniu súdu prvého stupňa (pripustenie a nepripustenie zmeny žaloby a nepripustenie účastníka do konania) došlo k vade konania uvedené v § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa § 211 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2007 po predložení veci odvolaciemu súdu odvolací súd doručí odvolanie proti rozhodnutiu ostatným účastníkom a vyzve ich, aby sa v lehote do 10 dní od doručenia výzvy k odvolaniu vyjadrili, ak to považujú za potrebné.

Zákomom č. 341/2005 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 1. septembra 2005 novelizovaný Občiansky súdny poriadok, boli na rozdiel od predchádzajúcej úpravy § 211 nanovo stanovené úkony, ktoré má odvolací súd vykonať po podaní odvolania, a ktoré dovtedy vykonával súd prvého stupňa. Potom, čo súd prvého stupňa predloží vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie o odvolaní (§ 210) je odvolací súd povinný odvolanie doručiť všetkým ostatným účastníkom konania, vedľajšiemu účastníkovi, prípadne prokurátorovi, ktorý vstúpil do konania podľa § 35 ods. 2 a to bez ohľadu na to, či smeruje proti rozsudku alebo uzneseniu. Odvolací súd je teda povinný doručiť každé odvolanie a porušenie tohto procesného postupu môže mať za následok vadu odvolacieho konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Spolu s doručením odvolania je odvolací súd súčasne

povinný účastníkov vyzvať, aby sa k nemu vyjadrili; zákon im stanovuje lehotu na vyjadrenie v dĺžke najmenej 10 dní.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobcovia 1/, 2/ odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa podali 11. júla 2006 faxom a následne na pošte Poprad 1 dňa 14.7.2006. Odvolaciemu súdu bola predmetná vec predložená 24. júla 2006, teda za účinnosti zákona č. 341/2005 Z.z., ktoré ustanovenie § 211 bolo účinné do 30.6.2007. Tým, že odvolací súd nedoručil odvolanie žalobcov 1/, 2/ proti uzneseniu súdu prvého stupňa žalovanému, dopustil sa voči účastníkovi konania (žalovanému) procesnoprávneho porušenia, ktorého následkom je odňatie mu možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Ustanovením § 239 ods. 2 O.s.p. sú dané podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa.

Pri posudzovaní uznesenia krajského súdu, týka sa to druhého výroku (ktorým bol zmenený výrok uznesenia o nepripustení vstupu A. P. do konania na strane žalovaných tak, že táto sa do konania pripúšťa), proti uvedenému výroku odvolacieho súdu je preto v posudzovanom prípade prípustné dovolanie podľa ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p.

Dovolateľ namietal k zmene výroku o forme pripustenia ďalšej účastníčky A. P. dôvod vecnej nesprávnosti takéhoto rozhodnutia, pretože sú naplnené podmienky § 95 O.s.p.

Podľa § 92 ods. 1 O.s.p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Podľa § 216 ods. 1 O.s.p. ustanovenia § 92 ods. 1 až 4, § 97 a § 98 pre odvolacie konania neplatia.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí z 28. februára 2007 č.k. 10 Co 18/2006-203 v druhom výroku zmenil výrok uznesenia o nepripustení vstupu A. P. do konania na strane žalovaných tak, že túto do konania pripustil za použitia ustanovenia § 92 ods. 1 O.s.p. Jeho

postup je v rozpore s ustanovením § 216 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého vyplýva, že pre odvolacie konanie neplatí ustanovenie § 92 ods. 1 a 4 upravujúce prístupenie ďalšieho účastníka do konania a zámenu účastníkov konania ako i ustanovenie § 97 a § 98 upravujúce uplatnenie vzájomného návrhu a započítanie ako formu obrany. Z uvedeného je zrejmé, že o prístupení ďalšieho účastníka do konania v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. je oprávnený rozhodovať súd prvého stupňa. Konanie je teda postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). K takejto vade bol dovolací súd povinný prihliadnuť, i keď nebola uplatnená ako dôvod prípustného dovolania (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Z dôvodu, že konanie bolo v danej veci postihnuté procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ako aj inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 243b ods. 1, 2 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: